

Article Type: Original Research Article

The Kodappu Structure in the Pastoral Life of the Ayars and Its Cultural Significance

N. Seenivasan^{1*}, Prof. S. Ravi²,

¹Research Scholar, Department of Tamil, Central University of Tamil Nadu, Thiruvarur, Tamil Nadu, India.

²Research Guide, Department of Tamil, Central University of Tamil Nadu, Thiruvarur, Tamil Nadu, India.

*Correspondence: seenivasan.n1990@gmail.com, Tel: +919791456319

Received: 22-01-2026; Revised: 24-01-2026; Accepted: 27-01-2026; Published: 01-02-2026

Abstract: This article examines the Kodappu, a traditional structure found in the lives of the Ayar community, as a continuation of the Mullai landscape lifestyle of the Sangam period, where people lived in close harmony with nature. The Ayars, whose primary occupation is cattle rearing, lead a semi-nomadic life and construct the Kodappu as a temporary shelter and as a protective enclosure for their livestock. Built using natural materials such as nochchi sticks, bamboo, palm leaves, and fibers, the structure is created through processes like frame bending, leaf weaving, and rope tying. The circular design, the calculation involved in arranging the poles, and the traditional timing followed in cutting materials reflect the Ayars' indigenous technological knowledge and experiential skills. Thus, the Kodappu stands not only as a functional structure supporting their livelihood but also as an important cultural symbol representing the continuity of Sangam-age Mullai traditions and traditional craft knowledge.

Keywords: Kodappu, Mullai landscape, lifestyle of the Sangam period

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

ஆயர்களின் கால்நடை வாழ்க்கையில் கொடாப்பு அமைப்பும் அதன் பண்பாட்டு முக்கியத்துவமும்

¹ந.சீனிவாசன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

²பேரா. ச. இரவி, நெறியாளர், தமிழ்த்துறை, தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த சங்ககால முல்லை நில மக்களின் வாழ்வியல் மரபின் தொடர்ச்சியாக இன்றும் ஆயர்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் கொடாப்பு அமைப்பை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். கால்நடை வளர்ப்பை முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்ட ஆயர்கள் அரைநாடோடி வாழ்க்கை முறையில் இடம்பெயர்ந்து வாழும் சூழலில் தற்காலிக குடியிருப்பாகவும் கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்குமான அமைப்பாகவும் கொடாப்பை உருவாக்குகின்றனர். நொச்சி, மூங்கில் போன்ற கம்புகள், பனை ஓலைகள் மற்றும் நார்கள் போன்ற இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தி கொடாப்பு வளைதல், ஓலை வேய்தல், கயிறு வரிதல் போன்ற பல கட்டங்களின் மூலம் இக்கட்டமைப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. இச்செயல்முறைகளில் காணப்படும் வட்ட வடிவமைப்பு, கம்புகளின் கணக்கீடு, மற்றும் கம்புகள், ஓலைகளை வெட்டுவதில் பின்பற்றப்படும் காலக் கணிப்பு முறைகள் ஆகியவை ஆயர்களின் பாரம்பரிய தொழில்நுட்ப அறிவையும் அனுபவ அறிவையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. எனவே கொடாப்பு என்பது ஆயர்களின் வாழ்வாதாரத் தேவையை நிறைவேற்றும் கட்டமைப்பாக மட்டுமல்லாமல், சங்ககால முல்லை நில வாழ்வியலின் தொடர்ச்சியையும் பாரம்பரிய கைவினை அறிவையும் பிரதிபலிக்கும் முக்கியமான கலாச்சாரச் சான்றாகவும் விளங்குகிறது.

முக்கிய சொற்கள் (keyword)

முல்லை நிலம், ஆயர்கள், கொடாப்பு, கால்நடை வளர்ப்பு, அரைநாடோடி வாழ்வியல், சங்ககால வாழ்வியல் தொடர்ச்சி, பாரம்பரிய தொழில்நுட்ப அறிவு, நாட்டுப்புற கட்டமைப்பு.

முன்னுரை

இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த சங்ககால ஐந்திணை மக்கள் அந்தந்த நிலத்திற்கேற்ப தொழில்களைச் செய்து வாழ்ந்தனர். அவ்வகையில் முல்லை நில மக்கள் கால்நடை வளர்ப்பை முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டு அதன் மூலம் பொருளீட்டி வாழ்ந்தனர். முல்லை நிலத்தைப் பூர்விகமாகக் கொண்ட முல்லை நில மக்களினப்பிரிவினரில் ஆயர்கள் இன்றும் கால்நடை வளர்ப்புத்

தொழிலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். கால்நடைகளை வாழ்வின் பெரும் செல்வமாகவும் பொருளாதார வலிமையைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகளில் ஒன்றாகவும் கருதும் ஆயர்கள் கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்காக நீர்நிலைகளையும் மேய்ச்சல் நிலங்களையும் நோக்கி அடிக்கடி இடம்விட்டு இடம் நகர்ந்து வலசை போகும் அரை நாடோடி வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டுள்ளனர். ஓரிடத்தில் நிலைத்த குடியிருப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள இயலாத இவர்கள் வலசை போவதற்கும், குடிசை அமைப்பதற்கும், கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் ஏற்ற வகையில் தங்கள் வாழ்வியல் முறைகளை அமைத்துக்கொள்கின்றனர். அவ்வகையில் விலைமதிப்பில்லாமல் எளிதில் இயற்கையில் கிடைக்கக்கூடிய பொருட்களைப் பயன்படுத்தி அரைவட்ட வடிவிலான கொடாப்பினைச் செய்கின்றனர். இது உடனடிக் குடியிருப்பை அமைப்பதற்கும், கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், பிற பயன்பாட்டிற்கும் பயனுள்ள வகையில் உள்ளது. ஆயர்களின் வாழ்வியலில் பெரும்பங்கு வகிக்கும் கொடாப்பு எவ்வாறு வளைகிறார்கள் என்பதை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கொடாப்பு

கொடாப்பு என்பது குடை போன்ற அரைவட்ட வடிவிலானது. கம்புகளைத் தூண்களாக அமைத்து முடைந்து அவற்றின் மேல் ஓலைகளை வேய்ந்து அவற்றை நார்கள் அல்லது கயிறுகளால் வரிந்து கொடாப்பு செய்யப்படுகிறது. இதனைக் கொடாப்பு அல்லது கூடு என்றழைக்கின்றனர். இது குடியிருப்புக்காகவும் கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் பிற பயன்பாட்டிற்காகவும் பல்வேறு அளவுகளில் செய்யப்படுகிறது. இங்கு அதிகமாகப் புலக்கத்தில் இருக்கும் 21 ஊண்டு கம்புகளுடன் கூடிய 7 அடிக் (விட்டம்) கொடாப்பு செய்வது விளக்கப்படுகிறது. கொடாப்பு செய்வதை கொடாப்பு வளைதல் அல்லது கூடு வளைதல் என்கின்றனர்.

கொடாப்பு வளைவதற்குத் தேவையானவை

கொடாப்பு வளைவதற்கு மூன்று முக்கியமான பொருட்கள் தேவைப்படுகின்றன. அவை 1.கம்புகள் (60), 2.விரிவோலைகள் (60), 3.நார்கள் (அ) கயிறுகள் (தேவையான அளவு)

வானியல் அறிவு (Knowledge of Astronomy)

கொடாப்பு வளைவதற்குத் தேவையான கம்புகள் மற்றும் ஓலைகளைத் திட்டமிட்டு நாளும் கோளும் பார்த்து வெட்டுகின்றனர். அமாவாசை, பெளர்ணமி முடிந்து ஏழு நாட்களுக்குப் பின்னரே இவ்வேலைகளைச் செய்கின்றனர். மேலும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இவ்வேலைகளைச் செய்வதில்லை. காரணமாக “மண்ணுக்கு ஏழு நாள் ; மரத்துக்கு ஏழு நாள்” என்ற முதுமொழிக்கு இணங்க இளம்பிறை நாட்களாகக் கருதப்படும் இந்த ஏழு நாட்களுக்குப் பின்னரே மண்ணாலும் மரத்தாலும் ஆன வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டும் என்கின்றனர். அவ்வாறில்லையெனில்

இளம்பிறை நாட்களில் வெட்டப்படும் ஓலைகள் மற்றும் கம்புகள் எளிதில் உலுத்துப் போய்விடும் (பூச்சி அரிப்புக்கு உள்ளதால்) என்று கூறுகின்றனர்.

கம்புகள் (Sticks)

நேராகவும் நீளமாகவும் கிளைகளின்றி நன்கு வளையும் தன்மை கொண்ட கம்புகள் கொடாப்பு வளைவதற்கு ஏற்றவையாகும். அவ்வகையில் நொச்சி, மூங்கில், சீமைக்கருவேலம், நுணா (எ) மஞ்சணத்தி, தைலம் ஆகியவற்றின் கம்புகள் அந்தந்த இடத்திற்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இருப்பினும் வறட்சியைத் தாங்கி எல்லா மண்ணிலும் வளரக்கூடிய நன்கு வளையும் தன்மையும் குறைந்த எடையும் கொண்ட நொச்சிக் கம்புகளையே அதிகளவில் பயன்படுத்துகின்றனர். அளவுகளைப் பொறுத்துப் பயன்படுத்தும் கம்புகளை ஊண்டு கம்புகள், கால்கம்புகள், பிடிக்கம்புகள் என மூன்றாகப் பிரித்துக் கொள்கின்றனர்.

விரிவோலைகள் (Expanded Palm Leafs)

கொடாப்பு வளைவதற்கு பெண் பனை மரத்தின் நுனிப்பகுதியில் இருக்கும் இளம் ஓலைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இளம் ஓலைகளை மட்டையுடன் வெட்டி அதை இரண்டாகப் பிளந்து விசிறிபோல் வளைத்து மட்டையுடன் இணைத்துக்கட்டி விரிவோலையாக மாற்றிப் பயன்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறாக சில நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி விரிவோலையாகச் செய்வதால் ஒரு ஓலையில் இரண்டு விரிவோலைகள் கிடைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் எடையும் குறைக்க முடிகிறது.

நார்கள் (Fibers)

கொடாப்பு வளைதலில் ஓலைகள் கம்புகளை இருக்கிக் கட்டுவதற்கும் பிற பயன்பாட்டிற்கும் நார்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வகை நார்கள் பெரும்பாலும் பனை மட்டைகளிலிருந்தே பெறப்படுகின்றன. இருப்பினும் சீமைக்கருவேலம், நாட்டுக்கருவேலம், வேலாமரம், உடை (குடை) மரம் இது போன்ற நார்த்தன்மையுள்ள மரங்களின் பட்டைகளிலிருந்தும் நார்கள் எடுக்கப்படுகிறது. எடுக்கப்பட்ட நார்களை சிறியதாக தேவைக்கேற்ப கிழித்து நீரில் ஊறவைத்து மென்மையாக்கித் திரித்து ஒன்றுடன் ஒன்றை இணைத்து முடித்துப் போட்டு (Knots) கயிறாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இன்றைய சூழலில் சிலர் கடைகளில் கிடைக்கும் கயிறுகளையும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

கொடாப்பு வளைதல்

கால்கோளிடுதல் (Ground Breaking)

கொடாப்பு வளைவதற்குத் தேவையான சமமான திடமான பகுதியை இருக்குமிடத்திற்கு அருகிலேயே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கின்றனர். அவ்விடத்தை தூய்மைப்படுத்திவிட்டு அதன்

மையத்தில் முலைக் (முனை) குச்சியை அடித்து ஊண்டுகின்றனர். அதில் $3 \frac{1}{2}$ அடி நாணைக் கட்டி அதன் நுனியில் ஒரு முலைக்குச்சியைத் தொடுத்து அக்குச்சியைக் கொண்டு நிலத்தைக் கீறி வட்டமிட்டு 7 அடி விட்டம் கொண்ட கொடாப்பு செய்வதற்கான கால்கோளிடப்படுகிறது.

ஊண்டு கம்புகள் (அ) தூண்கள் (Pillars)

ஏழு (7) அடி விட்டம் (ஆரம் (r) = $7/2 = 3.5$ அடி) கொண்ட வட்டத்தின் சுற்றளவில் ($2\pi r$) ஓர் அடிக்கு (30 செ.மீ) ஓர் ஊண்டு கம்பு என்ற அளவில் சரியாக 22 கம்புகள் ஊண்ட முடியும் ($2\pi r = 22/7 = 22$) என்கின்றனர். (கணக்கியல் அறிவையும் பெற்றுள்ளார்கள்) (7 அடி வட்டத்திற்கு 22 அடி நீளம் உண்டு என்பதைப் பன்னெடுங்காலமாக அறிந்து வைத்துள்ளனர். இதுவே கணக்கியலில் இன்று மாறிலியாகப் பயன்படுத்தப்படும் π ன் மதிப்பாகும் ($\pi = 22/7$)) இருப்பினும் கொடாப்பில் ஓலை வேயும் பொழுது உள்ளே ஒருவர் சென்று வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் ஒரு கம்பைக் குறைத்து அடிக்கு ஒரு கம்பு என்றளவில் 21 கம்புகளை ஊண்டுவதற்கு மட்டும் வட்டத்தில் குறியிடுகின்றனர். (சிலர் இதனை ஒற்றைப்படையில் மட்டுமே கம்புகள் இருக்க வேண்டும் என்று மனதில் புரிந்து வைத்துள்ளனர்). குறியிட்ட இடங்களில் கூர்மையானவற்றைக் கொண்டு துளையிட்டு ஊண்டு கம்புகளின் அடிப்பகுதியைக் கூர்மையாக்கி இத்துழைகளில் நுழைத்து அசையாமல் மேல்நோக்கி (vertical) இருக்குமாறு நிறுத்துகின்றனர். முதல் தரமான நீண்ட நேரான 21 கம்புகள் ஊண்டு கம்புகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஊண்டு கம்புகளை நெற்றிக் கம்புகள் என்றும் அழைக்கின்றனர்.

கால் கம்புகள் (அ) இணைப்புக் கச்சைகள் (Belts)

கால் கம்புகளை கா கம்புகள் என்றழைக்கின்றனர். ஊண்டு கம்புகளுக்கு அடித்தபடியாக இருக்கும் இரண்டாம்தரக் கம்புகள் கால் கம்புகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு ஊண்டு கம்புக்கு ஒரு கால் கம்பு என்ற எண்ணிக்கையில் 21 கால் கம்புகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு ஊண்டு கம்பின் அடிப்பகுதியில் கால் கம்பின் அடிப்பகுதியை உள்பக்கமாக வைத்து பின் அனைத்துக் கம்புகளையும் இணைக்கும் வகையில் உள்ளும் புறமும் (S) வடிவில் படுக்கை வசமாக (Horizontal) நுழைத்து எடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக அனைத்துக் கம்புகளையும் இணைப்பதால் உறுதியான அடிப்பகுதி இணைப்புக் கச்சை (Basement Belt) அமைந்து விடுகிறது. பின்னர் ஊண்டு கம்புகளையும் கால் கம்புகளையும் இணைத்தும் இரண்டு ஊண்டு கம்புகளுக்கு இடையில் கால் கம்புகளை இணைத்தும் நார்கள் (அ) கட்டுக்கம்பிகளால் (தற்காலத்தில்) இருக்கிக் கட்டுகின்றனர்.

எதிரிக்கம்பு (Counter Stick)

நேராக மேல்நோக்கி நிற்கும் ஊண்டு கம்புகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் நேர் எதிரில் இருக்கும் கம்புகளை எதிரிக்கம்புகள் என்றழைக்கின்றனர். இவ்வெதிரெதிர்க்கம்புகளைத் தேவையான

உயரத்திற்கு வளைத்து இணைக்க வேண்டும். எனவே எதிரெதிர் கம்புகளின் பக்கம் இருவர் நின்று கம்புகள் உடைந்து விடாமல் கால்களுக்கு நடுவில் மெதுவாக வெளியே வளைத்துப் பின்னர் இணைத்து பாம்பு பின்னுவதைப் போல் பின்னிக்கட்டுகின்றனர். இதேபோல் திசைக்கு இரண்டு கம்புகள் வீதம் நான்கு திசைக்கு எட்டுக்கம்புகளை முதலில் வளைத்துப் பின்னுகின்றனர். அதன் பின் மீதமுள்ள கம்புகளை வளைக்கும் போது உச்சியில் இருக்கும் கம்புகளினூடாக உள்நுழைந்து வருமாறு முடைந்து பின்னுகின்றனர். இவ்வாறு செய்வதால் ஒன்றிணைந்த வலிமையான மையப்பகுதி உருவாகிறது. இறுதியில் உச்சிப்பகுதி மேலே எழாமல் இருப்பதற்கும் கம்புகள் நன்றாக வளைவதற்கும் ஏற்றார் போல் பெரிய கற்களைத் தூக்கி உச்சியின் மையத்தில் வைக்கின்றனர். இப்படியே எத்தனை நாட்கள் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்கின்றனர். சிலர் தற்காலத்தில் ஊண்டு கம்புகளும் கால்கம்புகளும் நகராமல் இருப்பதற்காக இரண்டு கம்புகளையும் இணைக்கும் வகையில் ஆணிகளை அடிக்கின்றனர்.

பிடிகம்புகள் (அ) கிட்டிக்கம்புகள் (Support Sticks)

பிடிகம்புகளைக் கிட்டிக்கம்புகள் என்றும் அழைக்கின்றனர். நன்கு வளையும் தன்மை கொண்ட மிகவும் மெல்லிய மீதமுள்ள கம்புகள் பிடிகம்புகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 3 ½ (r) அடி உயரம் கொண்ட கொடாப்பில் அடிப்பகுதியில் (Basement) இருந்து சுமார் 1 ½ அடி உயரத்திலும் 3 அடி உயரத்திலும் என இரு இடங்களில் ஊண்டு கம்புகளுக்கும் கொடாப்பிற்கும் வலிமையைக் (இடுப்பு மற்றும் கழுத்து (Lintel)) கொடுக்கும் வகையில் கால் கம்புகளுக்கு இணையாக (Parallel) ஊண்டு கம்புகளில் உள்ளும் புறமும் கம்புகளை வைத்து இணைத்து வட்டமாகக் கட்டப்படுகிறது. இதற்கு சுமார் 18 கம்புகள் ((5+5) + (4+4)) பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஊண்டு கம்புகள் மற்றும் பிடிகம்புகளை நார்களினால் சுற்றி வரிகின்றனர். மேலும் கால் கம்புகளுக்கும் பிடிகம்புகளுக்கும் இணையாக பிடிகம்புகளுக்கு இடையில் நார்களைக் கொண்டு ஊண்டு கம்புகள் நகராமல் இருக்கும் வகையில் ஓரிரு வரிசை நார்கள் வட்டமாகக் கட்டப்படுகிறது. இதேபோல் 22-வது ஊண்டு கம்பு நிறுத்த வேண்டிய இடத்திலும் ஊண்டு கம்புகளுக்கு இணையாக (Parallel) மேலிருந்து கீழாக (vertical) 2 அடிக்கு அதாவது மேலிருந்து முதல் பிடிகம்பு வரிசை வரை ஒரு வரிசை நார்க்கயிறு கட்டப்படுகிறது. இவை ஓலைகளைத் தாங்குவதற்காகவும், உட்புறமாக பிதுங்காமல் (Buldge) இருப்பதற்காகவும், கிழிந்து ஓட்டையாவதைத் தடுப்பதற்காகவும் அமைக்கப்படுகின்றன.

ஓலை வேய்தல் (Weeding)

ஓலை வேய்தல் என்பது கட்டிடங்களுக்கு மேல் கூரைக் கலவை (centring) போடுவதைப் போன்றது. அதிகாலை வேலையில் விரிவோலைகளாகப் பிடித்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஓலைகளை இணை இணையாக (jodi) எடுத்து பரப்பிப் போடப்படுகிறது. அவற்றின் மீது நீரினைத் தெளித்துப் பதப்படுத்தப்படுகிறது. பின்னர் இணையான ஓலைகளை எடுத்து ஊண்டு கம்புகளில் வரிசையாக இடது புறத்திலிருந்து வலது புறமாகக் (Horizontal) கட்டப்படுகிறது. இதே போல் கீழறிந்து மேலாக (vertical) நான்கு வரிசைகளில் வேயப்படுகிறது. மீதமுள்ள உச்சியை சுமார் நான்கு அல்லது ஐந்து இணை ஓலைகளைக் கொண்டு அடைக்கப்படுகிறது. உச்சி ஓலைகளைக் கட்டுவதற்கு இடைவெளி இருக்காது எனவே இவை கட்டப்படுவதில்லை. ஓலை வேய்வதற்குச் சுமார் 60 விரிவோலைகள் தேவைப்படுகின்றன.

கயிறு வரிதல் (Rope Laying)

கயிறு வரிதல் என்பது கட்டிடத்தைப் பூசுவதைப் (Coating) போன்றதாகும். இவ்வேலைகளைச் செய்வதற்கு குறைந்தபட்சம் மூன்று பேர் தேவை. ஒருவர் கொடாப்பிற்கு உள்ளே செல்வதற்கும், ஒருவர் உச்சியில் கட்டாமல் இருக்கும் ஓலைகளை நகராமலும் பிற ஓலைகள் சிக்காமலும் அழுத்தி வரிந்து கொடுப்பதற்கும், ஒருவர் இழுத்து இருக்கிக் கொடுப்பதற்கும் என்று மூவர் தேவைப்படுகின்றனர்.

கொடாப்பிற்குள் செல்வதற்கு என்று விடப்பட்டுள்ள இடைவெளியில் ஓலையைத் தூக்கி ஒருவர் பிடித்துக் கொள்ள ஒருவர் படுத்தாற்போல் உள்ளே செல்கிறார். உள்ளிருப்பவர் பார்க்கும் போது வெளியிலிருந்து வெளிச்சம் உள்ளே வராமல் இருக்க வேண்டும். அப்படி ஏதேனும் வெளிச்சம் தென்பட்டால் அவ்விடத்தில் ஓலைகளைத் தொடுக்கின்றனர்.

நெற்றிக்கயிறுகள் (Vertical Ropes)

உள்ளே சென்றவர் ஊண்டு கம்புகளை எண்ணி சம கூறிடுவதற்கு ஏற்றார் போலும் உள்ளே செல்லும் வழியின்மேல் கயிறு வந்துவிடாமல் இருக்கும் வகையிலும் கணக்கிட்டு முதல் கயிற்றைத் தொடுக்கின்றார். கயிற்றை ஊண்டு கம்பின் அடிப்பகுதியில் ஊண்டு கம்பு கால் கம்பு இரண்டையும் இணைத்துக் கட்டுகிறார். பின் வெளியில் இருப்பவர் அக்கயிற்றினைப் பெற்று நேர் எதிரில் இருப்பவரிடம் கொடுக்கிறார். உள்ளே இருப்பவர் கயிறு தொடுத்த ஊண்டு கம்பின் எதிரிக் கம்பைக் கணக்கிட்டு அதற்கு அருகில் இருக்கும் ஓலையைத் தட்டுகிறார். எதிரிக் கம்புக்கு அருகில் இருப்பவர் கயிற்றினைத் தொடுக்கிறார். இரண்டு பக்கமும் வெளியில் இருப்பவர்கள் ஓலைகளைச் சிக்காமல் நீவி வரிந்து கொடுக்கின்றனர். பின்னர் உச்சியில் இருக்கும் ஓலை நகராமல் ஒருவர் பிடித்துக்கொள்ள எதிரிக்கம்புக்கு உள்ளே இருப்பவரும் வெளியே இருப்பவரும் இழுத்து இருக்கிக் கட்டுகின்றனர். இவ்வாறு தொடர்ச்சியாக எதிர் எதிரில் கயிறுகளைத் தொடுக்கின்றனர். ஓர் ஊண்டு

கம்பு இடைவெளி விட்டு ஒரு ஊண்டு கம்புகளில் கயிறுகள் கட்டப்பட்டு மொத்தம் பத்துக்கயிறுகளைத் (vertical) தொடுக்கின்றனர். பதினொன்றாவது கயிற்றினை உள்ளே செல்லும் வழியினருகில் கட்டிவிட்டு உள்ளே இருப்பவர் வெளியே வருகிறார்.

வெளியே வந்தபின் இக்கயிற்றை ஒற்றைக் கயிறாக உச்சி வரை கொண்டு சென்று சமமாக இருபக்கமும் ஐந்து ஐந்து கயிறுகள் இருக்கும் வகையில் ஒரு பக்கம் இருக்கும் ஐந்து கயிறுகளுக்கு அடியில் நுழைத்து எடுத்து எதிர்பக்கம் கொண்டு செல்கின்றனர். இவ்வாறு நுழைப்பதால் அனைத்துக் கயிறுகளுக்கும் கீழே இக்கயிறு இருக்கும். பின்னர் இக்கயிற்றைத் தொடுத்த அதே பக்கத்திலிருந்து அனைத்துக் கயிறுகளையும் இணைக்கும் வகையில் மேலிருந்து இழுத்து இருக்கிக் கட்டுகின்றனர். இதனால் கீழிறிந்து மேலாக (vertical) இருக்கும் பதினொரு கயிறுகளும் மையத்தில் இருந்து விலகி இருந்தாலும் இழுத்துக் கட்டும் போது மையத்தில் குவிந்து விடுகின்றன. இக்கயிறுகளை நெற்றிக்கயிறுகள் என்றழைக்கின்றனர்.

பிடி கயிறுகள் (Horizontal Ropes)

பின்னர் கடைசிக் கயிற்றில் மீதி இருக்கும் கயிறுகளை அப்படியே இந்த பதினொரு கயிறுகளிலும் மேலிருந்து கீழாக உள்ளே நுழைத்து வெளியே எடுத்து படுக்கை வசமாக (Horizontal) முடையப்படுகிறது. இவ்வாறாக அரையடிக்கு ஒரு கயிறுகள் வீதம் படுக்கை வசமாக மேலிருந்து கீழாக வரிந்து கொண்டே வருகின்றனர். ஓலைகளைக் கீழிருந்து மேல்நோக்கி வேய்ந்து சென்றிருப்பார்கள். கயிறுகளை மேலிருந்து கீழாக வரிந்து வந்திருப்பார்கள். இக்கயிறுகளைப் பிடிக்கயிறுகள் என்றழைக்கின்றனர்.

மீண்டும் ஒரு நாள் அதிகாலை வேலையில் தண்ணீரைத் தெளித்து ஓலைகளைப் பதப்படுத்தி படுக்கை வசமாக உள்ள அனைத்துப் பிடிக்கயிறுகளையும் இழுத்து இருக்கிக் கட்டுகின்றனர். பின்னர் நிலத்தில் ஊண்டப்பட்டுள்ள ஊண்டு கம்புகளை நாலுபக்கமும் மெதுவாக வெளியே தூக்கி விடுகின்றனர். பின் நிலத்தில் ஊண்டப்பட்டிருந்த கொடாப்பினை வெளியே எடுத்துத் தலைகீழாகக் கவிழ்த்து வீணாக இருக்கும் ஓலைக் கீற்றுக்களையும் ஊண்டு கம்புகளின் கூர்மையான அடிப்பகுதியையும் வெட்டி எடுக்கின்றனர். இவ்வாறாக இனிதே கொடாப்பினைச் செய்து முடிக்கின்றனர். இதன் பின்னர் கொடாப்பு பயன்பாட்டிற்கு வருகிறது.

முடிவுரை

முல்லை நில ஆயர்களின் வாழ்வியல் மரபில் கொடாப்பு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. இயற்கையோடு நெருங்கிப் பழகிய ஆயர்கள், சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்ற பொருட்களைப் பயன்படுத்தி தங்களின் வாழ்வாதாரத்திற்குத் தேவையான கட்டமைப்புகளை உருவாக்கும் திறனைப் பெற்றுள்ளனர். கொடாப்பு உருவாக்கும் செயல் வெறும் கைவினைச் செயலாக மட்டும் அல்லாமல்,

தலைமுறைகளாகப் பரம்பரை வழியாகப் பரவி வந்த பாரம்பரிய அறிவு, தொழில்நுட்ப திறன், சூழலியல் புரிதல் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பாக அமைகிறது.

இக்கட்டமைப்பில் காணப்படும் வட்ட வடிவமைப்பு, கம்புகளின் அமைப்பு, ஓலை வேய்தல் மற்றும் கயிறு வரிதல் போன்ற செயல்முறைகள் ஆயர்களின் அனுபவ அறிவையும் செயன்முறை திறனையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அதேபோல் கம்புகள் மற்றும் ஓலைகளை வெட்டுவதில் பின்பற்றப்படும் காலக் கணிப்பு முறைகள் அவர்களின் வானியல் நம்பிக்கைகளையும் பாரம்பரிய அறிவியலையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

எனவே கொடாப்பு என்பது ஆயர்களின் வாழ்வியல் தேவையை நிறைவேற்றும் கட்டமைப்பாக மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் பாரம்பரிய அறிவுத் தொகுப்பையும் பிரதிபலிக்கும் ஒரு முக்கியமான கலாச்சார கூறாக விளங்குகிறது. இவ்வாறான பாரம்பரிய தொழில்நுட்பங்களை ஆவணப்படுத்தி ஆய்வு செய்வது, நாட்டுப்புற அறிவியல் மற்றும் பாரம்பரிய வாழ்வியல் முறைகளைப் பாதுகாக்கும் பணியில் முக்கிய பங்களிப்பை வழங்கும் என்பதையும் இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது.

தகவலாளர் பட்டியல்

வ. எண்.	பெயர்	வயது	பாலினம்	முகவரி
1.	நல்லார்.பூ.,	64	ஆண்	காளாஞ்சிபட்டி, ஒட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல்.
2.	உடையம்மாள்.ந.,	59	பெண்	காளாஞ்சிபட்டி, ஒட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல்.
3.	முருகவேல்.இரா.,	47	ஆண்	தங்கச்சியம்மாபட்டி, ஒட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல்.
4.	வடமலை.மு.,	24	ஆண்	தலைவாசல்புதூர், ஒட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல்.
5.	பூமிநாதன்.தி.,	38	ஆண்	கணக்கன்பட்டி, பழநி, திண்டுக்கல்.
6.	ஆறுமுகவள்ளி.இரா.,	29	பெண்	திருமலைராயபுரம், ஸ்ரீராமபுரம், திண்டுக்கல்.
7.	செல்வக்குமார்.இரா.,	43	ஆண்	கேதையுறும்பு,

				வேடசந்தூர்,திண்டுக்கல்
8.	முருகானந்தம்.சு.,	42	ஆண்	வில்வமரத்துப்பட்டி, விளாத்திக்குளம், தூத்துக்குடி.
9.	மாரிமுத்து.க.,	37	ஆண்	அண்ணாமலை நகர், விளாத்திக்குளம், தூத்துக்குடி.
10.	கந்தசாமி.பூ.,	69	ஆண்	வைகாசிப்பட்டி,பாலமேடு, மதுரை.

துணையன்கள்

1. தனஞ்செயன்.ஆ., தமிழில் இலக்கிய மானிடவியல், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை: 2014
2. சுந்தர ஆவுடையப்பன்., ஐந்திணை வாழ்வியல், குமரன் பதிப்பகம், சென்னை: 2021
3. சண்முகம்பிள்ளை.மு., சங்கத் தமிழர் வாழ்வியல், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை: 2004
4. கபிலன்.பெரி, பழனிக்குமார்.க.சி., கீதாரிகள் இனவரைவியல், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை: 2021